

Az Ördög sarkához

*Meg akartak verni, mert virág volt nálam.
De nem azért, mert buzinak néztek,
hanem el akarták venni a virágot.
Egy közönséges margaréta volt,
de úgy bevilágította a kocsmát,
hogy – mielőtt nekem estek volna –
egymással kezdtek dulakodni.
Annyira összegabalyodtak,
hogy csupán egy-egy kar,
kétségbeesett szempár
tudott szabadulni
a lassan morajló ölekezésből,
mert az Ördög sarkához címzett kocsmá mélyén
már-már az ölekezés képét mutatta
a rövidnadrágok és pólók alól kinyúló
karok és lábak szövédéke.*

Add nekem.

Ne neki, hanem nekem.

Nekem add.

Kérlek.

Kánikula volt.

*Az Ördög körbehugyozta a villanypóznákat,
és felállt a szőröm a mágneses térben.*

Nem szeretnél inkább
ebben az orgiasztikus
és feloldódni a virág
Ittuk a pöceszagú sört.

infernóban kavarni,
vonzásában?

Matek

Összeírom teendőimet.
Teendőim halmaza A.
Most már elég A-t olvasgatnom és pipálgatnom, és kész.
Olvasgatás- és pipálgatásfeladatok összefoglalva B.
Tehát a teendőim: A és B.
Az átláthatóság kedvéért nevezzük C-nek.
 $A+B=C$.
Ezt jó érzés látni.
A jó érzés bizonyoságot ad a nézőpont létezéséről,
 $A+B+C=D$.
De kell lennie egy perspektívának,
ami az én nézőpontomat is felfogja.
 $A+B+C+D=kedd$ (a mai nap).
Azonban a kedd se lebeghet magában,
 $A+B+C+D+kedd=F$.
De a kedd valahogy összezavarja a dolgokat.
Nem lenne szabad esetlegesnek lennem.
Úgy tanultam nagyapámtól a matekot,
hogy nem szabad bizgerálni a ceruzával
meg a lapszéllal.
Oda kell figyelni.
 $A+B+C+D+E$ (kedd helyett)+ $F=G$.
Ennek a hét minden napján működni kell.
Kimegyek a Farkasréti temetőbe.
Nem tudom, hogy nagyapám tudja-e,
de a felette lévő urnában
egy fejszámológépművész hamvai vannak.
Nagyanyám pedig új koszorút vett.
Egy puttó ül rajta, és nyitott könyvet tart a kezében.
Csakis az Obádovics-matematika lehet.
A nyitott könyv a tudás kinyilvánítására utal.
 $A+B+C+D+E+F+G=H$.
Jól van, Sebikém, ha így folytatod,
szép, értelmes életed lesz.

A nyolc boldogság betű szerinti olvasata

*Mikor beléptem a Vatopedi monostor
főtemplomába, az oltárnál
rólam beszéltek.
Makarioi hoi ptochoi to pneumatii...*

*Makáry az, aki lelkében szegény.
Makáry az, aki szomorú.
Makáry az, aki szelíd.
Makáry az, aki éhes és szomjas az igazságra.
Makáry az, aki irgalmas.
Makáry az, aki tisztaszívű.
Makáry az, aki békességet szerez.
Makáry az, aki üldözést szenved az igazságért.
Makáryak vagytok, ha gyaláznak és üldöznek titeket,
és hazudozva minden rosszat mondanak rátok
miattam.*

*És mi lesz a többivel – kérdeztem.
A többi makáryiséggel?
A hétköznapi boldogulással
és az élvezetekkel?*

*Erre a legcsekélyebb hiányérzet nélkül
abbahagyták a rólam szóló evangéliumi részlet olvasását,
és tömjént égettek,
és menydörgésszerű, többszólamú énekkel
dicsérték Isten bölcsességét.*